

Cases del carrer de Barcelona 2-4-6

Granollers

Ubicació

Comarca:	Vallès Oriental
Lloc/Adreça:	Carrer de Barcelona, 2, 4, 6
Emplaçament	Dins l'antic recinte emmurallat de la ciutat medieval, entre la Porxada i l'església de Sant Esteve.
Alçada:	144

Coordenades:

Latitud:	41.60779
Longitud:	2.28692
UTM Est (X):	440583
UTM Nord (Y):	4606477

Classificació

Número de fitxa	08096 - 10
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Conjunt arquitectònic
Estil / època:	Antic Romà Medieval Gòtic Modern Renaixement
Segle	I dC-XIX
Autoria de l'element:	Desconeguda
Estat de conservació	Bo
Protecció	Legal
Tipus de protecció:	BCIL
Observacions protecció:	Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Arqueològic de Granollers. Núm. R-011. Protecció de tipus II: Conservació amb reforma condicionada.
Data aprovació:	dc., 15/10/2003 - 12:00
Número inventari	IPA 28939; CCAA 20614
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil

Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	0767605DG4006E0002UO
Fitxes associades:	
<u>Casa Francesc Marimon</u>	
<u>Casa de Francesc Mas</u>	
Autoria de la fitxa	ARQUEOCIÈNCIA - J. M. Huélamo
Data de registre de la fitxa:	dg., 01/07/2001 - 02:00
Autoria de la darrera revisió:	Jordi Piñero Subirana
Data de la darrera revisió:	dj., 26/10/2023 - 10:57

Descripció

Conjunt de tres cases adossades, d'aspecte similar i que originàriament constituïen un sol edifici, i amb diversos elements decoratius rellevants, gòtics i renaixentistes. A l'extrem nord el conjunt fa cantonada. Les cases són de planta baixa i dues plantes pis amb coberta de teula a dues vessants amb ràfec, transformada en terrat a la casa número 2. La façana és plana, feta de paredat comú arrebossat, amb carreus de pedra a la cantonada i a les obertures. Hi trobem els següents elements destacables:

1. Planta baixa. núm. 2. Porta coronada per un arc de mig punt adovellat, posteriorment reformada i escapçada per fer-ne una porta d'alçat rectangular.
2. Planta baixa. núm. 4. Porta. Acabada amb arc pla format per grans dovelles. A la clau central es troba un escut que presenta l'anagrama de Jesucrist en relleu. Estil renaixentista.
3. Planta noble. núm. 2. Finestra, actualment refeta com a balcó. Acabada amb un arc conopial lobulat format per dues peces esculpides amb motius vegetals que recolzen sobre impostes treballades amb decoració de tres rosetes a l'exterior i dues més a la part interior.
4. Planta noble. núm. 4. Finestra acabada amb arc pla monolític amb un escut decoratiu central i motllures simples. Sembla que originàriament hauria estat una finestra, convertida en algun moment en balcó.
5. Planta noble. núm. 4. Façana sud. Finestra geminada acabada amb sengles arcs lobulats simples sobre impostes decorades amb un fris de rosetes. Els arcs lobulats han estat tapiats i la columneta central extreta per tal d'encabir-hi el marc de fusta d'una finestra de doble full.
6. Planta noble. núm. 6. Finestra acabada amb llinda plana, amb un escut decoratiu central que gairebé ha desaparegut, però que hauria estat molt similar al de la llinda del balcó núm. 4 (PANCORBO et alii, 2006: 174).

Observacions:

Altres denominacions: ca la Madalena, ca l'Ambrós.

Al subsòl de la casa del carrer Barcelona 2, 4, 6 els anys 2008 i el 2012 s'hi va realitzar intervencions arqueològiques preventives així com un estudi arqueo-constructiu, sota la direcció de Chorén Tosar, de l'empresa Àtics (CCAA 20614). El 2008 es va excavar totalment la finca 6. S'hi va documentar una

sitja d'època romana imperial.

Al segle IX l'indret formava part de la sagrera de l'església i la seva necròpolis. S'hi van documentar dues inhumacions en molt mal estat, practicades en fossa simple. Al segle XI la necròpolis va quedar en desús i entre el segle XII i XIII s'hi portà a terme la primera construcció en aquest indret (finca 6), alineat amb el carrer Barcelona i situat a l'est de l'església. Es tracta d'un edifici de planta rectangular i probablement amb planta baixa i primer pis.

Durant el segle XVI es continua edificant (finca 2) i en aquest cas es documenta una estructura semisoterrada amb un brollador d'aigua de tipus ostentós que hauria format part d'un gran edifici amb planta baixa i dos pisos. A partir d'aquest moment i fins a l'època contemporània únicament es documenten reformes als paraments i als subsòls dels edificis situats en aquestes tres finques.

L'any 2012 es van efectuar nous rebaixos a la zona i excavacions als punts que quedaven pendents. Es van poder constatar com tres pous que havien estat en funcionament fins el segle XX, havien estat reblerts amb ciment durant les tasques de micro pilotatge.

Història

En l'excavació arqueològica que es va practicar al solar d'aquests edificis els anys 2008 i 2012 s'hi va documentar una sitja romana, que formaria part de la vil·la romana de Granollers, emplaçada en aquesta zona. Al segle IX l'indret formava part de la sagrera de l'església i la seva necròpolis. S'hi van documentar dues inhumacions en molt mal estat.

Al segle XI la necròpolis va quedar en desús. Aquest sector es trobava a l'interior del recinte murallat medieval, al límit sud i vora el portal de Barcelona. Entre el segle XII i XIII s'hi portà a terme la primera construcció (finca 6). Es tractava d'un edifici de planta rectangular i probablement amb planta baixa i primer pis. Durant el segle XVI es continuà edificant (finca 2) i en aquest cas es documenta una estructura semisoterrada amb un brollador d'aigua de tipus ostentós que hauria format part d'un gran edifici amb planta baixa i dos pisos.

Segons un estudi de topografia urbana històrica de Granollers (Pancorbo et alii, 2006: 173-175), una altra fase constructiva correspon als segles XV-XVI, quan s'hi van introduir els elements d'estil gòtic. Ve determinada per la finestra del núm. 2 i per la finestra geminada del número 4. Una altra fase correspon al moment renaixentista, i ve determinada per la porta i la finestra de la casa núm. 4. La finestra de la planta noble núm. 6 (que segons fotografies disposava d'un motiu heràldic idèntic al del núm. 4) podria ser una mica posterior. Finalment, en una nova fase l'edifici va ser ampliat amb una segona planta, aleshores probablement la finestra del núm. 2 es convertí en balcó (PANCORBO et alii, 2006: 174).

Aquest sector del carrer Barcelona està documentat des de l'any 1566. Al nord hi havia les cases de Miquel Josep Bonet i finalment les d'Antoni Boada, que suposem, tot i que no en tenim constància documental, feien cantonada amb l'antiga plaça de Manuel Montañà. Sembla que aquestes dues darreres haurien de correspondre's als números 2 i 4 del carrer de Barcelona. D'aquesta manera, el núm. 6 correspondria a la casa d'en Pere Many, mentre que el desaparegut núm. 8 estaria associat a la casa de Sebastià Recort. Sabem, d'altra banda, que a començament del segle XVI Miquel Josep Bonet va unir a la seva casa la de Pere Many, situada immediatament al sud, de la qual va eliminar el portal que abans hi havia, construint una finestra de pedra en la planta primera i una altra més petita amb reixa a la planta baixa, on va construir un soterrani. Per comunicar les dues cases Miquel Josep Bonet va fer construir dos portals al primer pis, un al segon i un altre al darrer. El document fa esment també a la presència d'una volta i d'un arc antic a la banda septentrional de la casa, tot i que es fa força difícil determinar-ne la posició exacta (PANCORBO et alii,

2006: 175).

El carrer de Barcelona començà a formar-se al segle XVI amb l'inici de la construcció de diversos habitatges, al lloc per on tenia entrada a la vila el Camí Reial (BAULIES, 1965).

Bibliografia

BAULIES I CORTAL, Jordi (1965). *Granollers*. Barcelona, Biblioteca Selecta, volum. 372.

CUSPINERA I FONT, Lluís et al. (2001). *Pla especial de protecció del Patrimoni Històric-Arquitectònic de Granollers*. Granollers.

PANCORBO, Ainhoa; VILA, Josep M i altres (direcció de Raquel LACUESTA i Albert LÓPEZ (2006). *Topografia urbana de Granollers entre els segles X i XVI. Estat de la qüestió i hipòtesi de configuració*. Servei de Patrimoni Arquitectònic Local de la Diputació de Barcelona; Ajuntament de Granollers (treball inèdit), p. 173-175.

PATRIMONI (1985). *Patrimoni Històric Arquitectònic*. Granollers: Caixa de Crèdit Granollers. Informació oral Eustaqui Casals i Margall, (febrer 2002).

Enllaços d'interès:

[Topografia urbana de Granollers entre els segles X i XVI. Estat de la qüestió i...](#)

